

UITGAVE VAN WIJKVERENIGING DE VOGELWIJK

Vogelwijk

Jaargang 63 **10** oktober 2020

**GOEDE WERKSFEER IN RODE KRUISZIEKENHUIS | CORONA MAAKT CREATIEF
MET THEO EN JET NEVER A DULL MOMENT | ZOEKTOCHT LANGS MINIBIEBS**

Vogelwijk

Jaargang 63 . oktober 2020
Nummer 10

Advertenties

Beheerder: Thomas Kramer

E advertentiebeheer@vogelwijkdenhaag.nl

Kwettertjes: Mileen Boutkan

T 3684333, E mhboutkan@planet.nl

Redactie

Dick van Rietschoten

Laan van Poot 152, T 06-27268377

Ria Luitjes

Sportlaan 149, T 06 83 03 08 38,

E ria@mixmarketing.nl

Sjaak Blom

Pauwenlaan 10, T 06 51 79 82 13

E blom.bruin@hotmail.com

Marjet Steenhuisen

Nieboerweg 239, T 06 43 90 33 86.

E marjetsteenhuisen@gmail.com

Ruud van der Hoofd (webmaster)

E webmaster@vogelwijkdenhaag.nl

E-mailadressen

dvanrietschoten@ziggo.nl en/of

redactie@vogelwijkdenhaag.nl

Website wijkvereniging

www.vogelwijkdenhaag.nl

Aan- en afmelden van leden

T 06 - 24 77 87 21 of

E leden@vogelwijkdenhaag.nl. Zie verder achterin onder 'Ledenadministratie'

Versijning: 10 x per jaar

Oplage: 1900 exemplaren

Druk

Pasmans Drukkerij

Forellendaal 400, 2553 LP Den Haag

T (070) 397 71 71

E info@pasmans.net

Ingezonden kopij

Journalistieke bijdragen of brieven van lezers zijn van harte welkom. De redactie behoeft het niet eens te zijn met de inhoud van ingezonden brieven, maar behoudt zich het recht voor niet-inhoudelijke redactionele wijzigingen aan te brengen of al te uitvoerige teksten te bekorten. In bijzondere gevallen is de redactie en/of het bestuur gerechtigd ingezonden stukken niet te plaatsen.

Van de Redactie

Door Dick van Rietschoten

Ja hoor, hier is-ie weer: de jaarlijkse huis-aan-huis-editie van wijkblad De Vogelwijk! Normaal gesproken glijdt dit blad tien keer per jaar bij de circa 1800 leden van de wijkvereniging in de brievenbus, maar er zijn ook bewoners die het alleen in oktober ontvangen. Simpelweg omdat ze niet weten, niet willen weten of zijn vergeten dat je voor slechts 15 euro per jaar dit informatieve blad geregeld kunt ontvangen. Een mailtje met je naam- en adresgegevens naar leden@vogelwijkdenhaag.nl volstaat om dit werkelijkheid te laten worden!

Op commerciële radio- en televisiezenders hoor je vaak de ietwat jeukende mededeling 'Dit programma wordt mede mogelijk gemaakt door....' waarna de naam van een bedrijf volgt. Toch willen we die formule ook hier een keer gebruiken. Want dit blad wordt (al sinds 1958) mede mogelijk gemaakt door de contributies van de leden van de wijkvereniging. Let wel: mede! Want adverteerders dragen ook een steentje bij en uiteraard zou dit blad nooit kunnen verschijnen zonder redacteurs die nieuwsverhalen schrijven, interviews met opmerkelijke wijkbewoners maken en het Vogelwijkleven in heden en verleden schetsen.

Helaas heeft de redactie de afgelopen maand afscheid moeten nemen van Marjet Steenhuisen. Drie jaar heeft zij aan de inhoud van dit blad bijgedragen, maar deze zomer liet ze weten dat het redactiewerk steeds lastiger te combineren bleek met werk en gezin. Jammer, maar begrijpelijk, want zeker als je een volledige baan hebt en daarnaast ook alle liefde en aandacht wilt blijven geven aan partner en opgroeiende kinderen, is er weinig ruimte over voor nevenactiviteiten. Uit allerlei onderzoeken is weliswaar gebleken dat vrouwen beter kunnen 'multitasken' dan mannen, maar er zijn nu eenmaal grenzen. Terzijde: wie z'n ogen de kost geeft, ziet in onze wijk van tijd tot tijd prachtige voorbeelden van 'multitaskers' voorbijkomen, zoals een vader/moeder die in sporttenue hardlopend en met een telefoon in of aan het oor een kinderwagen voortduwt.

We danken Marjet voor haar inzet in de afgelopen jaren. Ze heeft beloofd om 'als het uitkomt' nog wel eens een bijdrage aan het blad te willen leveren. We hebben al vaker meegemaakt dat oud-redacteurs weer de 'schrijfkriebels' kregen. Onlangs nog, toen voormalig redactrice Magda van Eijck aankondigde dat ze een verhaal aan het schrijven was naar aanleiding van het feit dat ze met haar man al 45 jaar op de Fuutlaan woont. Let maar op: in het komende novembernummer zult u het resultaat aantreffen.

De wijk in Vogelvlucht

Door Redmar Wolf, voorzitter wijkvereniging De Vogelwijk

Deze oktober-editie van het wijkblad die u thans in uw handen houdt, wordt verspreid onder alle wijkbewoners. Ook zij die geen lid zijn van onze wijkvereniging, hebben deze *old school*-uitgave in hun brievenbus gevonden. Een goede gelegenheid om nader kennis te maken met de wijk, haar bewoners en haar wijkvereniging waar u als lid van harte welkom bent! Voor 15 euro per jaar kunt u zich een volbloed Vogelwijkbewoner noemen, die jaarlijks tien keer dit blad ontvangt en - normaal gesproken - diverse wijkactiviteiten mogelijk maakt. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat die activiteiten dit jaar op een zeer laag pitje staan. Onder de huidige omstandigheden acht het bestuur het niet raadzaam om grote 'events' te organiseren. De schade wordt zeker ingehaald zodra dat weer mogelijk is, maar voorlopig moeten we het even doen zonder wijkborrels, recepties of algemene ledenvergaderingen. Eerst de huidige storm doorstaan...

Teloorgang van een tuinstad?

De Vogelwijk is opgezet als een groene tuinstad-wijk. Onze wijk is in 2002 zelfs aangewezen als gemeentelijk beschermd stadsgezicht. Hierbij is het de bedoeling dat de wijk haar oorspronkelijke uitstraling zo veel mogelijk behoudt. Typerend zijn daarbij onder meer "het rijkelijk in de wijk aanwezige groen, zowel in de tuinen als op de pleinen en langs de straten."

Om met dat laatste te beginnen: vier iepen op de Kwartellaan vielen onlangs ten prooi aan de zeer besmettelijke iepenziekte, waardoor ze het veld moesten ruimen. De bomen bleken vreemd genoeg niet opgenomen in het gemeentelijk vaccinatieprogramma. Voor iepen bestaat namelijk een vaccin dat de ziekte redelijk op afstand houdt (je zou er bijna jaloers op worden!). Het komt mij voor dat beeldbepalende bomen, nota bene in een beschermd stadsgezicht, deze bescherming moeilijk kan worden ontzegd.

Het handhaven van een groene uitstraling is echter niet alleen een aandachtspunt voor de gemeente. Ook wij als bewoners hebben hier invloed op. Het betegelen van voortuinen, plaatsen van schuttingen of andere bouwwerken en het parkeren in voortuinen zorgt voor een andere uitstraling dan de oorspronkelijk beoogde. Overigens is eenieder heer en meester op eigen (erfpacht)perceel. Daar gaat de wijkvereniging zich echt niet mee bemoeien. Wel merk ik op dat een groene (voor)tuin ook een belangrijke rol speelt bij de afvoer van regenwater en het temperen van hoge temperaturen. Wel zo handig nu het klimaat ontegenzeggelijk verandert.

Afscheid van de opvang

Binnenkort nemen we afscheid van de bewoners van de tijdelijke daklozenopvang in het voormalige Juliana Kinderziekenhuis aan de Sportlaan. Een aantal wijkbewoners heeft zich eind 2018 en begin 2019 bijzonder ingespannen om de bewoners van de opvang welkom te heten. Dat werd toen bijzonder op prijs gesteld. Op 17 november, ruim eerder dan door de gemeente was toegezegd, zullen de voormalige daklozen vanuit hun tijdelijke onderkomen aan de Sportlaan verhuizen naar een nieuwe locatie aan de Schenkweg. Ik hoop voor hen dat van daaruit de verhuizing naar een eigen woning niet lang op zich laat wachten.

Ten slotte

Terug naar onze wijk. Spreekt dit kleurige blad u aan en bent u nog geen lid van de wijkvereniging? Meld u dan aan - het kost bijna niks - via onze website www.vogelwijkdenhaag.nl of stuur een e-mail naar: leden@vogelwijkdenhaag.nl We kijken uit naar een stroom nieuwe leden en ontmoeten u graag in betere tijden!

Redmar Wolf
Voorzitter Wijkvereniging De Vogelwijk

Laancoördinatoren vervagen, whatsappgroepen floreren

Door Yvonne Brouwer

Ruim tien jaar geleden is in onze wijk een groep van laancoördinatoren opgericht. Geprobeerd werd om in elke laan (of elk gedeelte van een laan) één coördinator aan te stellen om het contact met de laanbewoners te onderhouden. Destijds ging dat vooral om de veiligheid: er kon dan gecommuniceerd worden over inbraken, diefstallen of vandalisme, hoe je huis te beveiligen en hoe buurtpreventie - met alerte bewoners - werkt.

Een en ander ging in samenwerking met het politieteam van Segbroek en de gemeente. Er werden zelfs gratis 'kierstandhouders' voor de voordeur en timers voor verlichting uitgedeeld. Alle coördinatoren gezamenlijk kwamen één keer per jaar bij elkaar en soms gaf een deskundige dan een uiteenzetting over een onderwerp dat met de buurtveiligheid te maken had.

De laatste paar jaar is deze groep een beetje uitgestorven of in de vergetelheid geraakt. Het was moeilijk om coördinatoren te vinden en er ontstond discussie over wat wel en niet te communiceren. Alleen veiligheid? Of ook sociale activiteiten in de buurt?

Iedereen weet intussen wel dat er ingebroken wordt en hoe je je huis moet of kunt beveiligen. Of je vraagt het direct zelf aan de wijkagent of een veiligheidsadviseur. Ook ontstond de complicerende factor dat de politie geen gerichte informatie meer mag geven over inbraken en diefstallen. Er morgen im-

mers vanwege aangescherpte privacyregels geen adressen meer worden doorgegeven.

Snel werkend medium

Ook de sociale media spelen een rol bij de te loorgang van de laancoördinatoren. Veel straten of buurten hebben hun eigen *whatsappgroep*. Dat is een superfijn en snel werkend medium. Onze wijk kent enkele grote whatsappgroepen voor verschillende delen van de wijk, maar de laatste tijd groeit de behoefte aan kleinschaliger groepen voor één enkele laan of een bepaald segment van een (lange) laan.

Is er nog geen whatsappgroep in jouw directe omgeving? Richt hem dan op. Er is wel minimaal één beheerder nodig. Dat is meestal iemand die al naam- en adresgegevens, telefoonnummers en/of e-mailadressen van de laanbewoners heeft omdat hij of zij wel eens een straatfeest heeft georganiseerd. Vaak is het ook een kwestie van 'hoort zegt het voort',

waarbij je de buren uitnodigt om lid te worden van de groep. Bij nieuwe buren doet de beheerder even een briefje in de bus.

Je maakt je eigen regels voor de whatsapp-groep. Bij ons in de straat (Papegaailaan) hebben we er twee: 1 voor 'veiligheid' en 1 voor 'kletspraat'. Het is wel handig om een paar spelregels vast te stellen.

Spelregels

Bij ons behelzen die spelregels onder meer: In de veiligheidsapp worden alleen berichten uitgewisseld van straatbelang: zoals inbraken in huizen of auto's, maar ook waarschuwingen (bijvoorbeeld: Let op, er lopen weer *Ierse of Engelse Travellers* langs de deuren die je oplichten met aangeboden kluswerkzaamheden!) en suggesties of een opiniepeiling over het veilig maken van de straat (drempels of niet, één- of tweerichtingverkeer enz). Ook worden bewoners wel attent gemaakt op dingen als 'Morgen papierophaaldag' of 'Denk aan de komende straatbarbecue op X oktober'. Er wordt wel op gehamerd dat de app niet 'vervuild' raakt met kreten en icoontjes als 'Haha' of 'Bedankt!', want dat irriteert en jaagt mensen weg. In onze kletsapp daarentegen mag iedereen roepen, toeteren en grappen maken.

Bij ons in de straat proberen we zo veel mogelijk mensen bij de serieuze app te betrekken. Ouderen die geen whatsapp hebben, worden geholpen als ze dat willen. Het geeft immers toch een veilig gevoel dat je te alle tijde iemand kunt bereiken.

In geval van nood kunnen ouderen en kwetsbaren dan een berichtje naar de app-groep sturen. En aangezien alle leden dichtbij wonen, is er dan snel hulp voorhanden.

Wie hulp nodig heeft bij het opzetten van een laan-app of buren-app (voor lange lanen) mag mij bellen: 06-14658979.

Vogelwijk-dinerclub komt weer maandelijks bijeen

De Vogelwijk-dinerclub heeft om begrijpelijke redenen tussen half maart en eind juli moeten afzien van zijn gebruikelijke maandelijkse bijeenkomsten rond een smakelijke driegangendis. Deels omdat er aanvankelijk geen horecagelegenheid geopend was en later omdat de organisatoren Bernadette van Gigch en Hedy de Munk het nog niet verantwoord achtten om met een flinke groep aan tafel te zitten. Eind juli werd – met een groep van vijftien wijkgenoten – de draad echter weer opgepakt.

Op de gebruikelijke laatste maandag van de maand kwam het gezelschap bijeen in Brasserie Golfclub Ockenburgh en in augustus en september schoof men aan in bistro Berg en Dal in de Bosjes van Pex.

Op maandag 26 oktober komt de dinerclub vanaf 17.30 voor het apéritief en de aansluitende maaltijd bijeen op het terrein van voetbal- en cricketvereniging Quick, waar de restauratie De Groene Haan in het clubgebouw sinds kort is omgedoopt tot QkeleQ en wordt gerund door Vogelwijkbewoonster Jeannette en haar collega-uitbater Dorien. Ze bereiden vijf dagen in de week maaltijden voor een schappelijke prijs, die je ter plekke kunt nuttigen of mee naar huis nemen.

Wie meer wil weten over de dinerclub, kan contact opnemen met Bernadette:

b.vangigch@kpnmail.nl

Theo en Jet van Maanen: Never a dull moment

Door Dick van Rietschoten

Theo van Maanen (80) uit de Tortellaan, een man met een opgeruimd karakter en een lach dicht bij de hand, is zijn leven lang al een bezige bij die altijd iets omhanden moet hebben. En liefst met veel afwisseling. Dat leverde een veelzijdige carrière op. Ook Theo's vrouw Jet - ietsje jonger dan hij - is niet bepaald een menstype dat graag met de armen over elkaar het leven aan zich voorbij laat trekken. Het motto van de ontmoeting met dit tweetal werd dan ook al snel duidelijk: *Never a dull moment*.

„Energiebesparing.” Het woord valt pas helemaal aan het eind van het gesprek, maar wel in de categorie ‘last but not least’. Want sinds een jaar of twee is Theo bestuurslid van de vereniging *Vogelwijk Energie(k)* die al sinds 2009 fungeert als voortrekker op het gebied van energiebesparing en duurzaamheid in de wijk.

„Ik heb het altijd een mooi initiatief gevonden”, zegt Theo. „En het heeft ook aanstekelijk gewerkt. Vooral dankzij de acties van Vogelwijk Energie(k) is bijvoorbeeld het aantal zonnepanelen in de wijk de afgelopen tien jaar spectaculair toegenomen. We hebben er zelf ook een aantal, zij het niet op ons eigen dak, want dat was er niet geschikt voor. De onze liggen op het dak van de Montessorischool. Verder hebben we ons huis de afgelopen jaren flink geïsoleerd, hoogrendementsglas in de ramen laten zetten en waar mogelijk led-lampen aangebracht. Dat scheelt alles bij elkaar behoorlijk in de hoogte van de energierekening!”

Bevrijding

Theo en Jet betrokken hun huis aan de Tortellaan in 1976, samen met twee dochters. „Maar we hebben sinds 2001 ook nog een ander eigen plekkie”, tekent Theo daarbij aan. „Een huis in de Haute Savoie, in het dorp Les Gets, een kilometertje of veertig ten zuiden van het meer van Genève.”

Jet groeide op in het „prachtige historische stadje Oudewater”, maar Theo is een volbloed Hagenaar. „Als baby lag ik in 1940 in een huis aan de Van Alkemadeaan, maar na een paar jaar moesten mijn ouders daar weg omdat het te dicht bij Clingendael lag, waar het hoofdkwartier van Seyss Inquart was gevestigd. Ze kregen tijdelijke behuizing in de Sleedoorstraat, een zijstraat van de Goudenregenstraat. Ten tijde van de bevrijding was ik bijna vijf jaar. Ik herinner me nog dat we over de dam van de Duitse tankgracht heen richting Sportlaan stonden te kijken naar colonnes Duitse militairen die de aftocht bliezen. Ze hadden opvallend veel paarden bij zich.”

Hersens

„In de jaren vijftig ging ik in Leidschendam wonen, vlak bij de toenmalige psychiatrische kliniek Hulp en Heil. Ik zat in Voorburg op de hbs, de B-kant, dus met veel exacte vakken. Meestal fietste ik naar school, maar bij slecht weer nam ik ook wel eens de beroemde Blauwe Tram die toen tussen Den Haag, Voorburg en Leiden reed. In de eerste twee klassen was ik een heel matige leerling, om niet te zeggen zwak, maar toen gebeurde er iets gekks”.

Met lachplooien in zijn gezicht verklaart Theo zich nader. „Toen ik op een dag met een groep zeeverkeners naar Scheveningen fietste,

kreeg ik op de Scheveningseweg een forse aanrijding met een boom. Het resultaat was een schedelbasisfractuur, waardoor ik zes weken plat op bed heb moeten liggen, niet naar school kon en daardoor prompt bleef zitten. Maar bij die klap zijn m'n hersens kennelijk op een positieve manier opgeschud, want in de jaren daarna had ik geen enkele moeite meer met de leerstof en deed ik fluitend eindexamen. Gek verhaal hè, maar echt gebeurd!"

Wiskundeleraar

Na de middelbare school koos Theo voor een studie Scheepsbouw in Delft. „Ik wilde altijd al iets met techniek, maar twijfelde lang over wat dat zou moeten worden. Ik heb zelfs nog een poosje overwogen om tandarts te worden. Maar uiteindelijk sprak scheepsbouw mij het meest aan. Daar was Nederland indertijd groot in hè. We hoorden op dat gebied tot de top-drie van de wereld! Tijdens een studie-stage heb ik trouwens in 1959 bij de werf RDM de vervolmaking meegemaakt van het stoomschip *Rotterdam*, de trots van de Holland Amerika Lijn, het grootste passagiersschip dat ooit in Nederland is gebouwd. Nu ligt-ie al een aantal jaren als attractie aan de wal bij Katendrecht.” De studie scheepsbouw duurde normaal gesproken vijf jaar, maar met een twinkeling in de ogen vertelt Theo dat hij er in totaal veertien jaar over heeft gedaan. „Toen ik na vijf jaar nog niet was afgestudeerd, moest ik in militaire dienst. Daar kon ik echt niet meer onderuit. Ik zat bij de genie in Vught, waar ik uiteindelijk op de zogeheten camouflageschool werkte. Daarna pakte ik m'n studie weer op, maar om wat bij te verdienen ging ik op zaterdagochtenden wiskundeles geven op de toenmalige pedagogische academie van het Haags Genootschap in Kijkduin. Dat vond ik zo leuk, dat ik na een poosje besloot om full time wiskundeleraar te worden. Niet op Kijkduin, maar aan het tweede VCL, het tegenwoordige Segbroek College. Pas jaren later ben ik als scheepsbouwkundige afgestudeerd.”

Politie

Intussen had Theo een relatie gekregen met Jet Hoving uit Oudewater, die in Amsterdam maatschappelijk werk studeerde. „Theo was bestuurslid van de Nederlandse Christelijke Studentenvereniging”, legt de zojuist bij het gesprek aangehaakte Jet uit, „en ik was lid van de Vrijzinnig Christelijke Studentenbond. „Die organisaties hadden contact met elkaar en op een dag verscheen Theo als afgevaardigde uit Delft bij mij in Amsterdam. Zodoende. In 1966 zijn we getrouwd. We kregen woonruimte in de Lunterenstraat en een paar jaar later verhuisden we naar een flat aan de Rigolettostraat in Bohemen.”

Na haar studie was Jet als maatschappelijk werker aan de slag gegaan bij het toen nog bestaande Korps Rijkspolitie, maar na enige tijd kwam ze in dezelfde functie terecht bij het Haagse politiekorps, eerst part time en toen de kinderen groter waren nagenoeg full time. „Ik steunde en begeleidde politiemensen die tijdens het werk op wat voor manier dan ook in de problemen waren geraakt. Dat kon van alles zijn, maar stress of opgelopen trauma's door bijvoorbeeld de confrontatie met een moordslachtoffer speelden daarbij een belangrijke rol.”

Moedermavo

Nadat Theo er zeven jaar als wiskundeleraar op had zitten, dacht hij: 'Ik wil dit niet m'n hele leven blijven doen. Tijd voor verandering!' En die kwam er. „Niet veel later”, vertelt hij, „kwam ik in de directie van een scholengemeenschap voor dag- en avondonderwijs. Daarbij ging het vooral om volwassenenonderwijs, of – zoals het later vaak werd genoemd – tweedekans-onderwijs. Denk maar aan de in die tijd zeer populaire 'moedermavo'. In die periode kochten Jet en ik dit huis aan de Tortellaan. Het pand stond er nog maar net 25 jaar, maar verkeerde in een tamelijk verwaarloosde staat. Er viel dus heel wat op te knappen. Ik heb veel met m'n eigen handen gedaan, want ik houd wel van klussen.”

Vogelwijk-Zuid met onderop van links naar rechts duidelijk zichtbaar de Tortellaan

Gevangenis

Eind jaren zeventig nam Theo op zijn carrièrepad een nieuwe afslag. „Ik ging werken voor het ministerie van Justitie en kreeg een leidende functie bij de werving en opleiding voor gevangenispersoneel. Jawel, toch nog iets met onderwijs! Die opleiding was toen gevestigd aan de Laan van Meerdervoort, vlakbij de Zoutmanstraat en de toenmalige Metropolebioscoop. Tot begin jaren dertig was in dat pand nog het Bronovo-ziekenhuis gevestigd geweest.”

Maar er volgden nog meer afslagen. „Na een paar jaar werd ik directeur van de jeugdgevangenis de Nieuwe Lloyd in Amsterdam en rond de afgelopen eeuwwisseling heb ik een poos in Den Helder gewerkt om daar de bouw van een nieuwe jeugdgevangenis te begeleiden. *De Doggershoek* heette die. Nu is het een asielzoekerscentrum. Destijds was ik alleen in de weekends in Den Haag en de rest van de week woonde ik Den Helder.”

Wijkvereniging

Jet zat intussen ook niet stil, want naast haar werk bij de politie zette ze zich in de tweede helft van de jaren negentig in voor de Vogelwijk. „Ik werd bestuurslid van de wijkvereni-

ging”, vertelt ze. „Leuk om te doen, maar na een poosje werd het minder leuk vanwege de tweespalt in de wijk over bepaalde verkeersmaatregelen, zoals de afsluiting van de doorgangen in de Kwartellaan. Vreselijk! Soms leek het wel of voor- en tegenstanders elkaar naar het leven stonden. Het was de roerigste periode in de naoorlogse geschiedenis van de wijk.”

In 2003 mocht Theo met vervroegd pensioen. „Maar daar had ik helemaal geen zin in”, zegt hij hoofdschuddend. „Toen ik dat bij Justitie duidelijk had gemaakt, kreeg ik nog een mooie klus aangereikt. Omdat Hongarije in 2004 lid zou worden van de Europese Unie, kon ik daar als adviseur naartoe om het Hongaarse gevangeniswezen klaar te stomen voor die overstap. Men moest daar natuurlijk in alle opzichten gaan voldoen aan de EU-maatstaven. Kort samengevat: Jet en ik hebben toen een jaar in Boedapest gewoond.” „En dat was geen straf hoor”, voegt Jet er snel aan toe. „Ons huis hier hielden we gewoon aan en gedurende een deel van het jaar woonde onze jongste dochter er.”

Oeganda

Nog maar net teruggekeerd uit Hongarije diende zich voor Theo en Jet alweer een nieuwe uitdaging aan. „In het kader van een Nederlands ontwikkelingsproject vertrokken we naar Oeganda”, vertelt Theo, „waar ik de opleiding voor politie- en gevangenispersoneel moest verbeteren. Daarbij ging het vooral om praktische vaardigheden: Hoe arresteer je iemand? Hoe ga je met gevangenen om? Dat soort zaken. We kregen een appartement in de hoofdstad Kampala, maar ook nu bleef de Vogelwijk gewoon ons thuisfront. Het werd een wat langduriger missie dan we aanvankelijk hadden gedacht. Ik ben er ruim twee jaar bezig geweest, maar we hadden een schitterende regeling afgesproken: na elke drie maanden in Kampala mochten we een maand op verlof naar Nederland.”

Ook Jet zat in Oeganda niet stil. „Ik raakte al vrij snel betrokken bij Oegandese vrouwenor-

ganisaties, bij de aidsbestrijding en bij acties als *Bead for Life* waarbij vrouwen kralen en sieraden maken om die internationaal te verkopen voor goede doelen.”

Gids

„Wacht, ik ben nog iets vergeten te vertellen”, zegt Theo even later bijna verschrikt, als hij toekomt aan het schetsen van zijn post-Oegandese periode. „Naast mijn reguliere werk ben ik ook nog zo’n 25 jaar lang bestuurslid en later commissaris van een Haagse woningbouwcorporatie geweest. Dat was Woningbouwvereniging 's-Gravenhage, waarvan Bert Bruning, die aan de andere kant van de Tortellaan woont, lange tijd directeur is geweest. Inmiddels heet die club sinds een fusie van eind vorige eeuw *Haag Wonen*.”

„Maar goed, na terugkeer uit Oeganda had ik plotseling helemaal niks meer omhanden. Dat paste niet bij me, dus ik dacht: wat zal ik nou weer eens gaan doen? En zo meldde ik me aan als gids bij *De Ooievaart*, het eerste bedrijf dat rondvaarten door de Haagse grach-

ten organiseerde. En later ook als gids bij de stichting Groepsarrangementen Den Haag, kortweg *GA Den Haag*. Hartstikke leuk werk! Interessante dingen vertellen over de geschiedenis van de stad, rondleidingen geven door de Gevangenpoort en langs hofjes. Of beklimmingen van de Haagse Toren begeleiden. Weet je hoeveel treden je moet oplopen voor je bij het uitkijkpunt op 55 meter hoogte bent? Tweehonderdachtentachtig! Ga het maar natehlen, haha! Door de coronatoestanden zijn het nu wat kleinere groepjes geworden, maar het gaat allemaal nog steeds door.”

„Ik zit me ook niet achter de geraniums te vervelen hoor”, zegt Jet als Theo’s woordenstroom even stopt. „Ik maak geregeld wandelingen met vriendinnen, ik ben lid van een kookclub..... nee, maak je geen zorgen om mij. Ik voel me nog energiek genoeg.”

Waarmee ze de verslaggever een mooi ‘bruggetje’ naar Vogelwijk Energie(k) in de schoot werpt. Want zoals al gezegd: ook daarin spelen de onvermoeibare bewoners van Huize van Maanen een rol.

Theo als gids op de voorplecht tijdens een Haagse grachtentocht van De Ooievaart

Boeken
meenemen,
lenen of ruilen
en vooral: lezen

Op struintocht langs minibiebs

Door Anja Knoope en Emmy Blom

Emmy Blom en Anja Knoope zijn fervente lezers. Tijdens wandelingen door de wijk waren hen al diverse boekenkastjes opgevallen die soms wat verscholen en soms goed zichtbaar staan opgesteld. Emmy maakt regelmatig gebruik van deze buitenbibliotheekjes. Samen besloten zij te inventariseren hoeveel van deze zogeheten minibiebs er in de wijk zijn, wat het aanbod is en of er veel gebruik van wordt gemaakt. In de week waarin de Dag van de Minibiebs viel (19 september) gingen zij op struintocht door de wijk.

Op een warme maandag stapten we op de fiets voor een tochtje langs de minibiebs die we tot dan toe hadden ontdekt. Een plattegrondje waarop we aangekruist hadden waar ze te vinden zijn, gaf de route aan. We begonnen bij Laan van Poot 155 en kwamen vervolgens langs Pauwenlaan 122, Sijzenlaan 25, Sijzenlaan 13, Sportlaan 169, Eendenlaan 6, Zwanenlaan 29, Parkietlaan 8 en Houtrustlaan 24. Onderweg kregen we een divers beeld voorgeschoteld van het uiterlijk van de biebs én van de inhoud. En we spraken zelfs enkele eigenaren.

Uiterlijk

De kasten zien er allemaal anders uit. Sommigen staan wat verdekt opgesteld in de heg,

anderen pront in het zicht. Sommigen zien er sober uit, andere uitbundiger. Maar allemaal maken ze een verzorgde indruk. Op de Houtrustlaan heeft Ad Sniijders zijn kast bespikkeld met verfspatten. Toepasselijk omdat hij een schildersbedrijf heeft. Op de Zwanenlaan vertoont het kastje een zwaantje. Leuk is het ieniemienie-biebjie aan de Sportlaan. Emmy herkende er meteen een poppenkledingkastje in. De eigenaresse Marja Tours bevestigde dat: „We hebben door corona de zolder opgeruimd en daar vonden we het kastje en ook de boeken en zo is het idee ontstaan.” Een prachtige kast zagen we bij Hillegien Ploeger aan de Sijzenlaan 25. Heldere kleuren en een metalen handvat om het deurtje goed open te kunnen houden.

Wat zijn minibiebs?

Minibiebs zijn openbare ruilboekenkastjes. Je kunt er gratis boeken lenen (om later ter plekke of elders terug te zetten), ruilen, plaatsen of gewoon meenemen. Volgens de website ‘minibieb’ wordt hiermee een positieve ontwikkeling in gang gezet, zowel voor de buurt als voor het lezen. De groei van het aantal kastjes wordt gestimuleerd vanuit de gedachte dat het delen van boeken iets moois is en het zonde is om boeken te laten verstoffen of weg te gooien. Zie: www.minibieb.nl

Verrassende inhoud

Romans, kinderboekjes, reisboeken met plattegronden, Engelse literatuur, dieetboeken en zelfs spelletjes troffen we aan. Wat een diversiteit! Van boeken die pas zijn uitgegeven en nog als nieuw ogen tot klassiekers als *Honderd jaar eenzaamheid* en *Gullivers Reizen*. Afgezien van een enkel exemplaar dat wel erg beduimd oogt, zien de boeken er over het algemeen netjes uit en staan ze keurig geordend. Van de eigenaars die we spraken, hoorden we dat de gebruikers dat laatste grotendeels zelf doen. „Ik doe er zelf niets aan, het leidt een eigen leven”, zegt Lou de Regt van de Zwanenlaan.

Zij is vaak verrast over nieuwe aanwinsten en treft daarbij vaak Engelstalige literatuur aan. Ook Ad Sniijders verbaast zich geregeld als hij een blik in z'n biebjie werpt. „Waar vind je nou een boek over het ontstaan van Montmartre?“, zegt hij. „Dat staat dan zomaar in mijn kastje!“ Soms vind hij er reclamefolders in, die hij er natuurlijk uit haalt, en als de kast rommelig oogt, grijpt hij ook in. „Want een bibliotheek moet netjes zijn.“

Leesplezier delen

Zonder uitzondering vertelden de eigenaren van de biebs die we spraken dat ze zelf veel lezen en hun ervaringen graag met anderen willen delen. Lou de Regt deelt haar boeken graag en haalt zelf ook wel eens iets nieuws uit haar buitenbieb.

Hillegien Ploeger vindt het belangrijk om via haar bieb het lezen te bevorderen. „Ik lees zelf graag en vind het fijn om anderen een plezier te doen. Ik hoef alle boeken die ik heb ook niet zelf te houden.“ Soms moet ze haar nieuwsgierigheid bedwingen als ze mensen bij haar kast ziet staan omdat ze benieuwd is naar wat ze meenemen. Ze krijgt veel complimenten over haar mooie kast. Ook van een dame die bij Hillegiens bieb met boeken en al van haar fiets gevallen was. „Gelukkig had zij zich niet ernstig bezeerd.“ Ad Sniijders overweegt een tweede kast neer te zetten omdat hij er veel plezier aan beleeft en omdat hij voor z'n gevoel meedoet aan iets belangrijks: „Het bevorderen van lezen, maar ook het bevorderen van sociaal samenzijn, spontaan op straat. Niet alleen de zon komt voor niets op. Dit is ook gratis!“

Dat dit gemeenschapsgevoel leeft, komt ook tot uitdrukking bij de bezoekers van de minibiebs. Emmy sprak onlangs zo'n gebruiker, die zei dat hij er alleen boeken in terugzet die hij zelf de moeite waard vindt. „Ik vind dat anderen dat dan ook moeten lezen“, zei hij. „Ik lees zelden een boek een tweede keer. Het heeft dan vaak zijn bekoring verloren.“

Minibieb-routes

Vaak zijn eigenaren en gebruikers van minibiebs benieuwd of een boek dat zij in het kastje hebben gelegd heeft snel weg is of blijft liggen, zo horen we. En soms komen eigenaren en gebruikers of gebruikers onderling elkaar tegen en dat leidt vaak weer tot leuke gesprekken. De eigenaren die we spraken gaven allemaal aan dat er veel animo is voor hun biebs. Dat zien zij aan de doorstroming en verversing van het boekenbestand.

In verschillende plaatsen in Nederland en ook in de Haagse wijk Duinoord zijn wandel- of fietsroutes uitgezet langs de minibiebs. Wat zou het leuk zijn om zo'n route ook in onze wijk te hebben! Aan enthousiasme van de huidige eigenaars van de minibiebs zal het niet liggen.

Mochten we bij onze tocht door de wijk een kast over het hoofd hebben gezien, meld dit dan bij Anja Knoope: anjaknoope@gmail.com En misschien trekken de ervaringen van anderen u over de streep en gaat u binnenkort zelf een minibieb opzetten. Ook dat kunt u op voor-noemd mailadres melden.

Corona-pandemie of niet, Sint Maarten gaat door!

De Commissie Kinderactiviteiten, die onlangs tot twee maal toe een leuke duinexcursie voor jonge wijkbewoners organiseerde, bereidt zich inmiddels ook al voor op het traditionele Sint-Maartensfeest. Al zo'n dertig jaar trekken zingende kinderen op de vooravond van 11 november met lampionnen langs de Vogelwijkhuizen. Bij de woningen waar een kaars achter het raam brandt, mogen ze aanbellen om iets lekkers te ontvangen. Dit jaar valt 11 november op een woensdag. Houd er alvast maar rekening mee! De kinderen kunnen zich om 18.00 uur verzamelen op drie plekken in de wijk: bij bakker Driessen op het Mezenpleintje, op de Sijzenlaan bij nr. 13 en bij de Nutsschool aan de Laan van Poot.

Herman Boutkan, chirurg is ruste:

‘In het ziekenhuis aan de Sportlaan heerste een sfeer van saamhorigheid’

Door Sjaak Blom

In december zal de vestiging van het Haga-ziekenhuis aan de Sportlaan – voorheen het eind jaren vijftig verrezen Rode Kruisziekenhuis - definitief haar deuren sluiten.

Mensen die er jarenlang gewerkt hebben, kijken met enige weemoed terug. Zoals chirurg Herman Boutkan, bewoner van de Pauwenlaan. Bijna een jaar geleden nam hij wegens pensionering al afscheid van het ziekenhuis.

„In het begin was het even wennen, maar het was een plezier om er te werken”, zegt Herman Boutkan, die enkele tientallen jaren aan het Rode Kruisziekenhuis (zoals veel wijkbewoners het nog steeds noemen) verbonden was. „Het was een hechte club. Je kunt wel zeggen dat er sprake was van gezonde saamhorigheid en een goede sfeer.” Dat is weliswaar altijd zo gebleven, maar toch stelt Herman vast dat ‘het Rode Kruis’ door de fusie met het Leyenburgziekenhuis in 2004 „wel aan identiteit heeft moeten inboeten.” De 66-jarige chirurg nam vorig jaar november al afscheid van het ziekenhuis, precies veertig jaar nadat hij zijn eerste schreden in het werkveld had gezet.

Prachtig wonen

Vele jaren lang was Herman Boutkan hét gezicht van de oncologische chirurgie van het ziekenhuis. Zijn huis aan de Pauwenlaan, volgens Pauwenlaanbewoners de mooiste laan van de wijk, is op de zonnige maandagmorgen waarop dit gesprek plaatsvindt een oase van rust en geluk. „Het is toch prachtig wonen hier?“, luidt zijn retorische vraag na de begroeting. „Mijn vrouw Mileen komt uit deze wijk en het lag voor de hand dat we hier weer naar terug zouden keren”. Mileen verzorgt al lange tijd de rubriek *Kwettertjes* voor het wijkblad, maar behoorde ooit ook de ledenadministratie van de wijkvereniging en de advertenties voor dit blad.

Hun kinderen – zoon en dochter - groeiden op in de Vogelwijk, maar kozen uiteindelijk voor Amsterdam als woonplaats. „Want daar schijnt het te gebeuren, daar moet je zijn,” zegt Herman. Beide kinderen kozen een werkveld dat nauw gelieerd is aan het werk van hun vader. Zoon Thijs werkt na een studie *Life, Science and Technology* bij een groot geneesmiddelenconcern en dochter Sofie coördineert na een studie bewegingswetenschappen *trials* bij de introductie van nieuwe medicijnen in het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis.

Geneeskunde

Herman is geboren (1954) en getogen in Wassenaar-Kerkehout. Zijn opa was daar aanemer en ook zijn vader trad in die voetsporen. Natuurlijk ging zijn interesse ook die kant op. Architectuur of vliegtuigbouw, daar dacht hij vaak aan, maar het werd uiteindelijk de geneeskunde. „Een broer van mijn vader was huisarts en zijn werk en zijn uitstraling bevielen me wel.”

Na de studie in Leiden kwam hij de jaren '80 op een arbeidsmarkt die aan alle kanten een overschot aan werknemers bood. En de ziekenhuiswereld kampte bovendien nog met een beddenoverschot. Gelukkig kon hij voor een maand of acht terecht op het Pathologisch Instituut in Leiden, waar hij veel leerde. Vervolgens deed hij de chirurgische opleiding

bij het Lucas Ziekenhuis in Amsterdam, nu onderdeel van het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis. Hij rolde langzaam het vak in, promoveerde toen hij werkzaam was bij het Antoni van Leeuwenhoekziekenhuis en kreeg daarna een baan bij de afdeling oncologische chirurgie van het VU-ziekenhuis. „Maar een vaste plek zat er niet in.”

Hechte club

„In 1992 werd ik uitgenodigd om te solliciteren bij de afdeling chirurgie van het Rode Kruisziekenhuis, hier aan de Sportlaan. Eigenlijk leek het meer op hospiteren, zoals aspirant-kamerbewoners doen. Een praatje over en weer tijdens een etentje met dokter Hamming en zijn collega's. Na verloop van tijd trok ik me even tactisch terug op het toilet en bij terugkeer hoorde ik dat ik aangenomen was. Ik mocht toetreden tot de maatschap.”

In het ziekenhuis trof Herman de al eerder genoemde en geroemde sfeer van saamhorigheid aan. „Het bleek een goed lopend ziekenhuis met een sterke chirurgische afdeling. Veel art-

sen woonden in de Vogelwijk, waar wij in 1992 ook waren gaan wonen.” Aanvankelijk kreeg Herman de kinderchirurgie in het Juliana Kinderziekenhuis onder zijn hoede, toen nog gevestigd aan de dr. Van Welylaan, op de plek waar nu jeugdpsychiatrisch centrum De Jutters staat. Na een paar jaar liet hij de kinderchirurgie achter zich en specialiseerde hij zich steeds meer op de oncologische chirurgie.

Die specialisatie kreeg een stimulans toen het Rode Kruisziekenhuis in 2004 fuseerde met het Leyenburgziekenhuis en Juliana Kinderziekenhuis. Zoals de meeste fusies ging ook deze niet zonder slag of stoot. „Het was een hele strijd”, herinnert Herman zich. „De eigen identiteit ging verloren en verschillende collega's haakten af. Maar langzaam vergroeiende organisaties tot een krachtig geheel met vijftien chirurgische specialisten en veel assistenten in opleiding.” Het 'Rode Kruis', dat verder ging onder de naam Haga Ziekenhuis, bleef vooralsnog open, met bedden en poliklinieken, maar geleidelijk vond er toch steeds meer een verschuiving naar de Leyweg plaats.”

Niet-medische begeleiding

„Ik kijk terug op een fantastische tijd in de chirurgie”, zegt hij. „Ik bouwde veel ervaring op en mocht me specialiseren en mijn vaardigheden ontplooiën. Ik kon altijd bij een collega terecht voor advies en in de loop der jaren werd ik zelf begeleider van assistenten.”

Geregeld kwam Herman ook bij zijn patiënten thuis of hij belde ze. „Ik heb altijd veel tijd willen besteden aan de niet-medische begeleiding. Aan de geestelijke zorg. De ziekte brengt met zich mee dat je vaak intens contact met een patiënt hebt.” Dit is ook precies het onderwerp waar hij nog wat mee wil. „Veel (ex-) kankerpatiënten worstelen met vragen en zouden er graag eens over willen praten. Je kunt denken aan een soort inloophuis waar ze terecht kunnen voor koffie met een praatje.”

Na zijn afscheid eind november vorig jaar deed al snel de corona-pandemie zijn intrede, waardoor hij zijn initiatief in de ijskast moest zetten, maar zijn betrokkenheid bij dit probleem ligt dicht bij zijn hart. „Het is soms zo eenvoudig. Even luisteren naar iemand die zijn hart

wil luchten, zonder meteen pasklare oplossingen te verwachten.”

Oldtimers

Ondanks het feit dat hij niet meer werkt, leidt Herman geen inactief leven. „Ik zit in de klachtencommissie van de ziekenhuisgroep en in het bestuur van een natuurbeheersorganisatie en ik sport veel.” Oldtimer-auto's vormen ook een hobby. Een oude Alfa Romero GTV uit 1976 en een Alfa Spider uit 1991 zijn z'n troetelkindjes. Zelf sleutelen en renoveren, daar draait hij zijn hand niet voor om. Echtgenote Mileen – ook een liefhebber van classic cars - nam in 2005 zelfs het initiatief om voor het eerst sinds de jaren zeventig weer een 'Vogelwijkrally' te organiseren. „En ik ben sinds kort opa”, zegt de trotse pensionado. Met weemoed kijkt hij soms nog terug op zijn pas onlangs afgesloten werkzame leven. Binnenkort zal hij toezien hoe de deuren gesloten en de lichten gedoofd worden van zijn geliefde Rode Kruisziekenhuis aan de Sportlaan.

‘Lastenvrij verzilveren’ met hulp van *Behouden Huis*

Ouderen die een huis hebben met een flinke overwaarde, kunnen die extra waarde vaak alleen maar verzilveren door het huis te verkopen. Maar velen die voor dat dilemma staan, willen liever in hun vertrouwde huis blijven wonen. Enkele jaren geleden hebben twee inventieve jonge ondernemers daar een oplossing voor gevonden. Zij stichtten het bedrijf *Behouden Huis*, dat inmiddels een erkende succesformule biedt, een prijs van Het Financieele Dagblad heeft gewonnen en door de Consumentenbond wordt geprezen.

Behouden Huis, inmiddels uitgegroeid tot een bedrijf met een tiental medewerkers waaronder zelfs twee die zijn opgegroeid in de Vogelwijk, biedt senioren met een koopwoning de mo-

gelijkheid hun inkomen te verhogen, terwijl ze de rest van hun leven in hun huis kunnen blijven wonen zonder huur of rente te betalen. Dit wordt aangeduid als 'lastenvrij verzilveren'. Afhankelijk van de taxatiewaarde van de woning ontvangen de bewoners tot hun 100ste jaar van het bedrijf een maandelijkse uitkering van bijvoorbeeld 1500 euro. Bij overlijden of verhuizing wordt het huis eigendom van *Behouden Huis* en kan het restbedrag aan de erfgenamen worden uitgekeerd. In Nederland is dit systeem nog vrij nieuw, maar in Frankrijk en Engeland bestaat deze mogelijkheid al jaren.

Meer informatie is te vinden op de website op www.mijnbehoudenhuis.nl

Zonnig nazomerconcert voor bewoners Fazantflat

Door Dick van Rietschoten

Jaren geleden huisde in de statige Fazantflat (tussen Fazantplein en Laan van Poot) een dame met een adellijke achternaam, die van tijd tot tijd een muzikaal omlijst bewonersfeestje organiseerde. Toen ze vertrok, kwam er ook een eind aan dit soort activiteiten.

Maar vorige maand pakte het bewonerspaar Hans en Fongleng Scharis de draad weer op. Op maandagmiddag 14 september schotelden ze hun medebewoners een jazzy nazomerconcert voor op het grasveld aan de kant van de Fitislaan. Coronaproof natuurlijk, dat spreekt, dus met de zegen van het kabinet en ons nationaal legertje virologen.

Goed doel

Hans Scharis, die een verdienstelijk amateurjazzgitarist is en er af en toe zelfs bij zingt, sloeg met zijn initiatief meerdere vliegen in één klap: het zou een aangenaam sociaal even-

nement worden dat ook nog een goed doel diende. Hij had twee gerenommeerde professionele jazzmusici uitgenodigd die sinds de corona-uitbraak vrijwel geen optreden meer hadden verzorgd en dus steeds minder brood op hun plank zagen liggen: gitarist Vincent Koning en contrabassist Noah Nicoll. Dankzij vrijwillige donaties van de Fazantflatpopulatie zouden deze musici weer enkele dagen niet op een houtje hoeven bijten.

Datumwijziging

De opzet slaagde volledig, hoewel er in de aanloop wel iets mis dreigde te gaan. Oorspron-

kelijk was het concert namelijk gepland op woensdagmiddag 9 september, maar toen deze datum dichterbij kwam, bleek dit een ongelukkige keuze te zijn geweest: uitgerekend voor die dag had het KNMI regen en harde wind op het menu staan. Te elfder ure gooide de organisator het roer om en stuurde de genodigde medebewoners een e-mail met de mededeling dat het evenement zou worden verplaatst naar maandag 14 september. Dat bleek een schot in de roos, want op deze dag tikte het kwik 25 graden aan.

En zo werd het op de *green green grass of home*, waar alle toehoorders een eigen stoel naartoe hadden gesleept, een aangename verpozing. De heren musici speelden de sterren van de hemel, Hans zong er af en toe een evergreen of een rauw lied van Chet Baker bij en ook zangeres Maud mengde zich even in het gezelschap. Onderwijl kon het publiek genieten van een keur aan drank en (veelal zelf vervaardigde) hapjes. Al snel klonk dan ook over het grasveld de wens om het niet bij deze ene keer te laten.

Van opgedroogde inkomsten naar bloeiende business

Door Dick van Rietschoten

Corona maakt creatief. Veel mensen die als gevolg van de pandemie hun inkomstenstroom zagen verminderen of geheel opdrogen, verzonnen andere manieren om weer enige verdiensten binnen te krijgen. Zoals Mirjam Vollering van de Spotvogellaan 85. Ze schoolde zichzelf tijdelijk om van interim-manager op het gebied van personeelswerving tot bloembollenverkoopster.

Toen de pandemie toesloeg, was Mirjam al bijna twintig jaar bij diverse grote bedrijven werkzaam geweest als interim-manager voor de werving en selectie van personeel. Ze noemt er een paar: „KPN, Aegon, Jumbo, KPMG en begin dit jaar nog offshorebedrijf Van Oord. Maar door de komst van corona hadden de meeste bedrijven wel wat anders aan hun hoofd dan de personeelsinstroom. Ik kwam dus zonder nieuwe opdrachten te zitten.”

Sieruien en stinzenplanten

Ze hoefde niet ver te zoeken naar iets anders. Haar partner Edward heeft een bloembollenkwekerij en dat bracht haar op een idee. „Ik richtte het bedrijfje *Blomstring* op, een woord dat in het Noors en Deens *bloei* betekent. Ik wilde bijzondere bolplanten gaan verkopen, zoals diverse soorten sieruien die de laatste tijd erg populair zijn, vooral de *allium schubertii*, maar ook de *ixiolirion* oftewel blauwe sterlelie en de zogeheten

stinzenplanten zoals *chionodoxa*, sneeuwroem, en de vroege sterhyacint *scilla bifolia*, die ook goed kunnen verwilderen.”

Mirjam ontwierp een logo, maakte een website en stopte de bollen in hippe katoenen zakjes die ze speciaal voor haar bedrijf heeft laten maken. De zakjes zijn inmiddels al bij diverse winkels in Den Haag te koop en sinds afgelopen maand worden ze ook aangeleverd via de bloemenveilingen van Honselersdijk en Aalsmeer. Maar ook via de website www.blomstring.nl zijn de zakjes te bestellen. Tuinliefhebbers weten dat je daar niet te lang mee moet wachten, want tussen half september en half december is het de tijd om bollen te planten.

Korting voor wijkgenoten

Voor bewoners van de „Vogelwijk en omstreken” hebben Mirjam en haar 17-jarige zoon Max - die meehelpt met inpakken en verzenden - nog een verrassing in petto: „Zij krijgen bij bestelling van bollen via een e-mail naar info@blomstring.nl of een telefoontje naar 06-20500150 vijf euro korting per order omdat we dan geen verzendkosten hebben. Men kan de bestellingen in overleg bij ons thuis komen afhalen of we stappen even op de fiets om ze te bezorgen.” Inmiddels is Mirjam ook een grote fan geworden van het zogeheten ‘guerilla planting’: „Stop samen met een paar mensen of desnoods in je eentje hier en daar wat bollen in de grond in een middenberm, plantsoen of park. Dat levert over een paar maanden een verrassend fleurig aanzicht op. Probeer het voor de gein eens.”

‘In 45 jaar uitgegroeid tot belangrijke speler in deze markt’

Pim Hielkema, Vogelwijker en ‘plastisch chirurg’ voor auto’s

Door Ria Luitjes

Op een woensdagmiddag in september word ik hartelijk ontvangen door Pim Hielkema en zijn levenspartner Yvonne in hun woning aan de Sportlaan. Niet in zijn bedrijf in Kerketuinen, zoals hij wel graag had gezien. Deze 68-jarige ondernemer praat namelijk graag over zijn passie: schade aan auto’s herstellen. Pim is met zijn bedrijf als 45 jaar als ‘plastisch chirurg’ in de autobranche actief en denkt voorlopig nog niet aan stoppen. „Voor mij is nietsdoen een illusie.”

Waar ben je geboren en hoe zag jouw jeugd er uit?

„Ik ben geboren in Den Haag op de grens met Scheveningen. Mijn ouders hadden twee sigarenwinkels, in Den Haag en Voorburg. Het ondernemerschap is mij zoals ze dat zeggen met de paplepel ingegoten. Mijn ouders heb ik al op jonge leeftijd verloren.

Samen met mijn twee jaar oudere broer heb ik toen vier jaar bij vrienden van onze ouders gewoond. De overbuurman van deze vrienden regelde voor mij, toen ik 16 jaar was, een baan als leerling-automonteur bij de Haagse Automobiel Club, de HAC. Dat zou ik een jaar gaan doen, want ik wilde naar de mts. Voor mij was dit een moeilijke periode na het verlies van mijn vader. Ik was in die tijd best opstandig en geen gemakkelijke leerling voor docenten. Omdat ik helaas niet tot de mts werd toegelaten, ben ik avondschool gaan doen, maar ook daar kwam niet veel van terecht. Uiteindelijk heb ik later wel al mijn diploma’s behaald.”

Hoe ben je in de Vogelwijk terechtgekomen?

„Diezelfde overbuurman die mij aan een baan hielp, had ook een dochter, Petra. Zij was mijn jeugdliefde. Uiteindelijk zijn wij getrouwd.

We hebben geen kinderen gekregen. In 1988 zijn Petra en ik een paar jaar buiten Den Haag gaan wonen, in Zevenhuizen. Ik wilde eigenlijk, net als mijn familie uit Friesland, boer worden. Dat zat er niet in, maar het leek om die reden wel een beter plan om in Zevenhuizen te gaan wonen, in plaats van in de stad. Landelijk en veel rust.

Uiteindelijk bleek dat niet zo’n verstandige keuze. Na een aantal jaren werd het forenzen naar Den Haag, waar we allebei werkten, steeds zwaarder. De files werden lang en wij realiseerden ons dat we veel van onze privé-tijd verspilden aan het autorijden. Dus gingen wij op zoek naar een plek in Den Haag met een combinatie van landelijkheid en het werk dichtbij. In 1994 zijn we als een blok gevallen voor dit huis aan de Sportlaan, met alleen maar groen voor onze deur. Kijk zelf maar!” Hij wijst op de Bosjes van Pex aan de overkant, waarlangs de Haagse Beek kabbelt.

„In 2007 is mijn vrouw Petra helaas overleden. Dat was een hele zware tijd, maar drie jaar later had ik het geluk Yvonne te ontmoeten. Haar man is in 2006 overleden, dus we delen veel gezamenlijke gevoelens. Nu genieten wij samen van onze rustige wijk waar we

twee keer per dag onze hond Fluts uitlaten. We zijn blij met de herinrichting van dit stuk Sportlaan en met de nieuwe ventweg. Nee, hier gaan we niet meer weg. Yvonne heeft twee volwassen kinderen en samen genieten we van. Ook van de kleindochter die regelmatig op bezoek komt.”

Hoe ben je 45 jaar geleden met je bedrijf begonnen?

„Uiteindelijk werd het plan om één jaar te werken bij HAC toch acht jaar. Daarna ben ik in 1975 voor mijzelf begonnen met een schadeherstelbedrijf in een huurpand aan de Schalkburgerstraat/Spionkopstraat in de wijk Transvaal. In die tijd hadden we een bijzondere serviceauto: een Ford Escort Stationcar met allemaal regenboogstrepen erop. We noemden hem ‘de toverbal’. Misschien zijn er nog wel Vogelwijkers die zich deze auto herinneren.

In ons pand was alleen geen spuitcabine en dat ging toch wringen. Kleine schades herstelden we met de deur op een kier en voor grote schades gingen we naar

de nieuwe HAC-locatie met spuitcabine. We reden dan over de openbare weg zonder koplampen, voorruit of bumper. Dat kon echt niet langer op deze manier. Daarom hebben wij in 1981 een pand gekocht tegenover de Mets Tennisbanen in Scheveningen. De rentes zijn nu laag, maar in 1981 betaalde ik 13% rente voor een lening van 300.000 gulden. Ik nam een groot risico en heb alles wat ik had in het bedrijf gestopt.

Door de veranderingen in de branche heb ik in 1992 bouwgrond gekocht op industrieterrein Zichtenburg-Kerketuinen-Dekkershoek. Veel meer ruimte en alles naar de eisen van techniek, arbo en milieu. De burgemeester van destijds, Ad Havermans, heeft ons nieuwe bedrijf in 1994 geopend. Ook nu zat al ons geld erin. Ik weet nog goed dat ik tegen Petra zei: ‘We gaan een lening afsluiten voor een nieuwe keuken’. Dat hebben we gedaan, maar die lening was niet voor de nieuwe keuken. Die was bedoeld om het openingsfeest te financieren, zodat we iedereen die voor ons bedrijf van belang was konden uitnodigen en

*'Laat nu
de echte
ondernemer
maar opstaan!'*

ze met eigen ogen konden zien hoe mooi en professioneel het allemaal was geworden. Vier jaar later kwam het autoschadebedrijf WIBU, om de hoek bij onze zaak, te koop. Dat heb ik toen aangekocht, want ik wilde uitbreiden. Daarbij is de naam veranderd in WIBU-Den Haag. Inmiddels zijn we, met achttien medewerkers, een belangrijke speler in deze markt geworden en daar ben ik natuurlijk trots op. We hebben ook met bijna alle verzekeringsmaatschappijen een contract.”

Hoe heb je de crisis van 2008 overleefd en wat merk je nu van de coronacrisis?

„Door de crisis in 2008 werd de markt kleiner. Men ging op de centjes letten en schades werden niet altijd gelijk hersteld. Ook waren er minder schades doordat er meer technologie beschikbaar kwam, zoals de achteruitrij-piepjes of -camera's. Minder strenge winters speelden ook een rol, dus het aantal glij- en slip-schades nam af. Maar ondanks dat de markt kleiner werd heb ik gelukkig nooit mensen hoeven ontslaan. Voor een interview van de NOS heb ik toen gezegd: 'Laat nu de echte ondernemer maar opstaan.' Daar bedoelde ik mee: Laat je gezicht overal zien, want onbekend maakt onbemind. Mijn vader zei altijd: 'Wees eerlijk!' Daar doen we ons best voor. De coronacrisis heeft geen gevolgen voor ons bedrijf. Wij werken niet voor leasemaatschappijen, maar puur voor de particuliere markt. Er zijn door corona zelfs meer schades, zou je kunnen zeggen, want in deze periode zijn particulieren juist meer gaan rijden. Ging men voor de corona-restricties vaak met het openbaar vervoer, nu gebruikt men meer de auto. In het voorjaar zaten we helemaal vol met werk en moesten mensen soms vier weken wachten. Nu is het zo'n twee weken.”

Heb je geen hobby's waaraan je nu meer tijd zou willen besteden?

„Mijn bedrijf is mijn hobby en houdt mij scherp. Wel neem ik nu makkelijker dagen

vrij om te gaan varen met onze boot die in De Kaag ligt. Onze boot is onze gezamenlijke hobby, daar komen we tot rust. Hij is van alle gemakken voorzien, inclusief zonnepanelen, zodat we niet afhankelijk zijn van stroom van de wal. Varen met de boot is echt een feestje. Ook de tuin is voor mij belangrijk. Heerlijk als ik het pas gemaaid gras ruik! Ik houd al jaren geraniums en andere planten over die ik in het voorjaar weer buiten zet. In de tuin werken geeft me veel rust. Zo komt toch die agrariër weer bovendrijven!”

Hoe ziet je onderneming er over vijf jaar uit?

„Dan hebben we nog steeds een heel mooi bedrijf, waar we dan ook meer elektrische auto's met schade repareren. De eerste stap hiervoor is inmiddels gezet want in augustus heb ik het pand tegenover WIBU aangekocht. Voor het repareren van elektrische auto's is andere knowhow nodig. Enkele van mijn medewerkers hebben hiervoor de benodigde certificaten behaald.”

Wanneer ga je met pensioen?

„Voorlopig niet. Laat mij maar lekker bezig zijn. Mijn werk ziet er na zoveel jaren wel anders uit. Natuurlijk herstel en spuit ik niet meer zelf. Ik handel de financiële zaken af en onderhoud ook de contacten met leveranciers, verzekeraars en andere partijen. Voor het dagelijkse management heb ik een rechterhand aangesteld en dat loopt prima. Ook ben en blijf ik nog voorzitter van de franchiseorganisatie Autoschade Herstel Groep, die ik in 2004 mede heb opgericht.

Niks doen is een illusie. Mensen zeggen vaak: 'Na m'n pensioen ga ik leuke dingen doen.' Maar voor mij zijn de leukste dingen mijn mensen, mijn klanten en leveranciers en de steeds veranderende techniek. In die omgeving voel ik mij fijn. En natuurlijk vergeet ik het thuisfront niet, maar zonder werk... dat wordt voor mij zelfs een beetje saai.”

Gemeente maakt plannen voor verwarming van onze huizen

De gemeente is druk doende met het maken van plannen voor schone energie in Den Haag. In september verscheen de *Programmabrief Duurzaamheid 2021*. Hierin staan plannen voor energiebronnen, netwerken, te nemen maatregelen enzovoorts. Het document gaat ook over wat de gemeente van plan is in verschillende wijken, waaronder onze Vogelwijk. Voor sommige wijken wordt gedacht aan een warmtenet. In andere wijken met een reeds bestaand warmtenet wordt dat aardgasvrij gemaakt. Meer hierover is te lezen op onze website www.vogelwijkenergiek.nl

Warmtebronnen

In onze wijk zijn we al jaren bezig met het propageren en in praktijk brengen van woningisolatie en onderzoek naar mogelijkheden voor duurzame warmte. Bijvoorbeeld met het recente project *Vogelwijk Zet 'm op '70*, waarmee een groep bewoners test of de verwarming op maximaal 70 graden kan met behoud van comfort.

Begin vorig jaar onderzochten energiedeskundigen van het wereldwijd opererende bedrijf DNV-GL op ons verzoek de mogelijkheden om de hele wijk op duurzame warmte te laten overgaan. De uitkomsten werden gepresenteerd tijdens de bijeenkomst ter gelegenheid van het 10-jarig bestaan van Vogelwijk Energie(k) op 15 mei 2019. Het onderzoek stelde een ruime beschikbaarheid vast van warmtebronnen in en rond de Vogelwijk en sprak een lichte voorkeur uit voor een collectieve oplossing voor de hele wijk.

De gemeente zette aanvullend onderzoek uit bij het duurzaamheidsadviesbureau DWA in Gouda. Dat leidde weer tot nieuwe inzichten: misschien is maatwerk beter dan een collectieve oplossing voor de hele wijk. Voor de appartementen en de huizen langs de Sportlaan kan een warmtenet de beste oplossing zijn, terwijl de huizen die verder in de wijk liggen mogelijk beter uit zijn met individuele elektrische oplossingen.

Mogelijk scenario

Bijgaand kaartje uit het DWA-rapport geeft een van de mogelijke scenario's. Hierin worden 3 stappen geschetst:

Fase 1 - Warmtenet langs de verschillende flats;

Fase 2 - Warmtenet in deel van de wijk dat daar direct aan grenst;

Fase 3 - De rest van de wijk, warmtenet of individueel elektrisch.

De inzet van Vogelwijk Energie(k) is om de wijkbewoners zo veel mogelijk informatie te geven over deze onderzoeken en ze zo veel mogelijk te betrekken bij de keuze voor de mogelijke oplossingen. Uit bovengenoemde Programmabrief lijkt dat ook de inzet te zijn van de gemeente, die komend jaar met de wijk in gesprek wil over een nog op te stellen *wijk-energieplan*.

Vul de enquête in!

Het wijkenergieplan gaat over de vraag hoe we in de Vogelwijk in de toekomst onze huizen

gaan verwarmen. Het heeft dus grote gevolgen voor iedereen die hier woont.

Vogelwijk Energie(k) wil graag weten hoe u denkt over het maken van het wijkenergieplan en heeft daartoe een enquête opgesteld. Scan de onderstaande QR-code en vul onze korte vragenlijst in. Het kost u maar een paar minuten. De resultaten worden anoniem verwerkt. U kunt de enquête ook vinden via www.vogelwijkenergiek.nl Doe mee! Het gaat tenslotte om uw buurt en uw woning.

Vervolg Vogelwijk Zet 'm op '70

Tijdens de afgelopen winter hebben de bewoners van 68 Vogelwijkhuizen meegedaan met de actie Zet 'm op '70. De deelnemers

hebben hun cv-ketel zo laten instellen dat de ketel warm water levert van maximaal 70°C in plaats van de gebruikelijke 80 of zelfs 90°C. Zo zouden we kunnen leren of het mogelijk is onze in de toekomst gasloze woningen toch comfortabel te verwarmen met duurzame warmtebronnen, die zo'n 70 graden warmte kunnen leveren.

Het overgrote deel van de deelnemers heeft helemaal geen verschil (comfortverlies) ervaren of heeft met kleine maatregelen, zoals het iets hoger zetten van de thermostaat, toch het gewenste comfort bereikt. Dat is een positieve uitkomst, maar de winter van 2019/2020 was wel zeer zacht. Daarom willen we de actie nog een winter lang continueren in de hoop dat er nu wél een reeks vrieskoude dagen komt.

Bij deze actie konden bewoners overigens ook kiezen om de cv beter te laten inregelen door het Haagse bedrijf *Energy Guards* of om 'zoneverwarming' te laten installeren, waarbij per kamer de temperatuur kan worden ingesteld. Een klein aantal deelnemers heeft van dit aanbod gebruik gemaakt. Lees meer over het vervolg van deze actie en hoe u zich kunt aanmelden op www.vogelwijkenergiek.nl

De afgelopen jaren hebben bijna 200 Vogelwijkbewoners met succes een cursus reanimeren gevolgd en daarvoor een certificaat ontvangen. Dit houdt in dat zij in de wijk binnen zes minuten levensreddend werk kunnen doen als er een 112-melding is gedaan over iemand die een acute hartstilstand heeft gehad. Dat is zowel vorig jaar als dit jaar al enkele malen gebeurd. De betreffende hulpverleners worden via een speciaal oproepsysteem gewaarschuwd. Ze kunnen hartmassage geven en weten om te gaan met de automatische elektronische defibrillators (AED's) waarvan er acht op verschil-

lende plekken in de wijk hangen.

De afgelopen tijd heeft de werkgroep AED Vogelwijk gemerkt dat er - mede als gevolg van de corona-pandemie - nog diverse vragen leven over de werkwijze rond reanimaties. Hierbij geven we in grote lijnen de antwoorden hierop.

Heb je nog vragen?

Mail naar aedvogelwijk@gmail.com

De Werkgroep AED Vogelwijk

Anneke Malherbe, Han Mulder en Walda Goldbach

Waar vind ik informatie over alles wat met reanimatie en AED's te maken heeft?

Lees alles hierover uitgebreid op de site www.Hartslagnu.nl. Ook of er updates zijn in verband met toename of afname van de besmettingen.

Sinds 22 juni zijn de regels voor reanimeren versoepeld. Wat wil dat zeggen?

- Ga niet naar een reanimatie wanneer jij of je huisgenoten klachten hebben of als je tot een risicogroep behoort
- Er mag weer beademd worden
- Er mogen borstcompressies worden gegeven
- Je mag een AED aansluiten

Mijn certificaat is verlopen. Mag ik nu wel reanimeren en kan ik toch worden opgeroepen?

- De geldigheid van alle certificaten wordt met 1 jaar verlengd, dus je kunt nog steeds door HartSlagNu en 112 worden opgeroepen.

- Wij stellen de cursus voor het behalen of vernieuwen van het certificaat nog even uit. Met grote groepen bij elkaar komen in één ruimte achten wij nog niet verantwoord. Zodra het weer kan, maken we dat (onder meer in dit blad) bekend.

Wat doet ik na een reanimatie met een in de wijk opgehaalde AED?

- De AED moet na de reanimatie altijd worden teruggebracht naar de plek waar deze is opgehaald. De AED-beheerder ontvangt van HartSlagNu een bericht dat de AED mogelijk is ingezet.
- Is de AED niet gebruikt, dan hoef je verder geen actie te ondernemen. Als de AED wel daadwerkelijk is ingezet, mag je dit voor alle zekerheid ook nog melden bij HartSlagNu via info@hartslagnu.nl of tel. 088 002 7000.

Let wel: Je ontvangt voortaan geen standaard SMS meer

- Als je via de HartslagNu-app gealarmeerd bent en de push-notificatie is succesvol aangekomen, dan ontvang je daarnaast geen sms meer als back-up.
- Zorg ervoor dat je mobiele telefoon goed staat ingesteld om oproepen te ontvangen via de HartslagNu-app.

De HartSlagNu app heeft een update: installeer hem opnieuw!

De HartslagNu-app heeft onlangs een update gehad. Om er zeker van te zijn dat je mobiel aan dit oproepsysteem is gekoppeld, kun je de app het best van je telefoon verwijderen en opnieuw installeren. Je hebt de volgende versie nodig:

- iOS: versie 2.2.6
- Android: versie 25 juni 2020

Als het weer het toelaat, komt sinds begin augustus elke zaterdagochtend rond half elf een groep bewoners van de Fazantflat op het grasveld aan de Snijlaan bijeen voor een uurtje inspanning en ontspanning. Op muzikale klanken doen ze onder leiding van een sportieve instructrice allerlei oefeningen die een mix vormen van fitness, Tai Chi, yoga en Pilates en na afloop drinkt men gezamenlijk koffie of thee. Flatbewoner Wim van de Zandt maakte er onlangs bijgaande foto van.

De sessies zijn een initiatief van medebewoonster Quintana van der Willigen, die activiteitenbegeleidster voor ouderen is bij de Welzijnsorganisatie Scheveningen en ook

zelfstandig als zodanig werkzaam is onder de naam QuinCC. „Vanwege de coronabeperkingen komen veel ouderen minder aan beweging toe, dus daarom bedacht ik dit concept, dat ik ‘De Fazant in beweging’ heb genoemd”, vertelt ze. „Ik heb wel netjes toestemming gevraagd aan het bestuur van onze huurdersvereniging. De deelnemers betalen een bescheiden bedrag en daarvan huur ik instructrices in. Als het echt koud wordt, kunnen we hier natuurlijk niet op deze manier mee doorgaan, maar als er genoeg belangstelling blijft, moeten we uitkijken naar een flinke ruimte om de sessies voort te zetten.”

Laat uw snoeiafval gratis ophalen

Veel tuinbezitters maken in deze tijd van het jaar hun tuin ‘winterklaar’. Soms wordt dat gedaan door een hoveniersbedrijf, maar er zijn ook heel wat mensen die zelf aan de slag gaan. Doorgaans levert dit karwei veel snoeiafval op. Dankzij de gemeente kan men dit op een gemakkelijke manier kwijt. Tussen begin oktober en 13 november wordt het grote snoeiafval (takken van heesters en bomen) gratis opgehaald. Geregeld maken in die periode wagens van de Haagse Milieuservice een zogeheten takkenroute door de wijken.

Maak een afspraak voor het ophalen van snoeiafval via het gemeentelijk service-telefoonnummer 14070. Leg op de afgesproken dag de takken samengebonden in bundels van maximaal 1,5 meter lang langs de stoeprand. Zie ook de website www.denhaag.nl en vul dan in het ‘zoekvak’ rechts boven het woord *Takkenroute* in.

Kwettertjes

Kleine gratis advertenties over vraag en aanbod, afkomstig van leden van de wijkvereniging

Plaatsingsvoorwaarden

Bedrijfsreclame is niet toegestaan, tenzij het gaat om cursussen en lessen. Aanbevelingen voor huishoudelijke hulp mogen wel, maar alleen met vermelding van eigen telefoonnummer of mailadres van de referent.

Een advertentie mag maximaal 2x per jaar worden aangeboden. Aanlevering voor de 18e van elke maand bij mevr. M. Boutkan, Pauwenlaan 99, tel. 3684333. E-mail: mhboutkan@planet.nl

GEZOCHT - Wie is nog in het bezit van het Vogelwijkblad van december 2009? Er zijn nogal wat wijkbewoners die oude nummers sparen, dus er is een flinke kans dat deze editie nog ergens boven water komt. Wie het blad heeft gevonden, kan contact opnemen met Hans en Fongleng Scharis, Sniplaan 2, e-mail: h.l.scharis@casema.nl

GRATIS AF TE HALEN - Een dames- en een herenfiets. Tel. 070- 2125483.

HOND GEZOCHT - Ik zoek een lieve hond die door omstandigheden een nieuw baasje zoekt. Recent heb ik afscheid moeten nemen van mijn trouwe labrador. Mijn voorkeur gaat uit naar een hond in de leeftijdscategorie 2 tot 4 jaar. Caty Kooijman tel. 070 3232616 e-mail catykooijman@planet.nl

GRATIS - Zeven vrij nieuwe skateboard/rolschaatswielen. En twee (ondeelbare) surfmasten met voet. E-mail: ramboer23@zonnet.nl

GEZOCHT - Gastgezin/-ouder gezocht op vrijdag voor onze mini-labradoodle hond Toetje (2 jaar). Zij vindt het heerlijk om te wandelen, luistert goed en is dol op kinderen. Wie wil haar op vrijdagen vertroetelen? Tel. 06-12271295.

WISKUNDEBIJLES - Vmbo, havo, vwo en examentraining. Succes verzekerd! Tijdelijk alleen online. NK, SK, Eco in overleg. Tel. 06-26118927. jeroenvanleeuwen@live.nl

GRATIS OP TE HALEN - Een prima Liebherr vrieskast, tafelmodel, 3 laden. En een uittrekbaar tussenstuk voor wasmachine/droger. Tel. 06-21906915.

GEZOCHT - Een rolstoel met duwondersteuning voor een bewoner van een woonzorgcentrum. Vanwege corona vallen activiteiten en vrijwilligers weg en zo kunnen wij tenminste samen toch nog naar buiten. Wie heeft er een? Graag reactie naar tel. 070-3625909 of elsenbas@casema.nl

AANGEBODEN - Heeft u een groot hoekhuis en wenst u wat kleiner te gaan wonen maar wilt u wel in de Vogelwijk blijven? Neem dan contact met ons op. Wij zijn op zoek naar een grotere hoekwoning met 5 slaapkamers. In ruil bieden wij een hoekhuis (cottage style, bouwjaar 1923) aan de mooiste laan van de Vogelwijk, tuin op het zuidwesten, volledig gerenoveerd in 2011, eigen grond en sinds 2019 een nieuwe dak. Het huis heeft 3 slaapkamers, een badkamer met ligbad en douche, kelder en oprit. Geïnteresseerde graag contact opnemen via e-mail: vogelwijkruilen@gmail.com

LEESCLUB IN OPRICHTING - 'Lezen verruimt je blik, samen lezen verrijkt je wereld'. Spreek dit uitgangspunt je aan en woon je in of in de buurt van de Vogelwijk en wil je graag deelnemen aan een nieuwe leesclub in de wijk? Neem contact op met Bernadette van Gigch via email: b.vangigch@kpnmail.nl

Nuttige adressen & telefoonnummers

Politie

Alarmnummer bij acute nood, levensgevaar of brand: 112

Algemeen politienummer: 0900-8844

Politiebureau Segbroek, Fahrenheitstraat 192.
Geopend van 08.00 tot 18.00 uur.

Wijkagent: Steven van der Gaag.

Tel. 0900 - 8844 (vraag naar Bureau Segbroek Den Haag).

e-mail: steven.van.der.gaag@politie.nl

Werkdagen: ma t/m donderdag en weekends.

Buurtveiligheid

Hebt u informatie of wilt u informatie over de (on)veiligheid in de wijk, neem dan contact op met het buurtveiligheidsplatform 112Vogelwijk, e-mail: 112vogelwijk@gmail.com

Brandweer:

Bij brand: 112

In alle andere gevallen: (070) 362 11 50

Post Loosduinen/Segbroek tijdens kantooruren: (070) 359 15 11

Doktersnachtsdienst

tel. (070) 346 96 69

Informatie dienstdoende apotheken

tel. (070) 345 10 00

Stadsdeelkantoor Segbroek

Fahrenheitstraat 190, tel. (070) 14070.

Directeur: Annette de Graaf, email: annette.degraaf@denhaag.nl

Openingstijden: Alleen op afspraak (via www.denhaag.nl onder 'Contact') op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag van 8.30 tot 16.30 uur en op woensdag van 12.00 tot 20.00 uur. Voor paspoorten en rijbewijzen moet u naar stadsdeelkantoor Centrum of Escamp.

Dierenambulance Den Haag

tel. (070) 328 28 28

Klachtentelefoon gemeente

Tel. 14070

Informatie over het duingebied

Eric Wisse

tel. 06 - 30 19 88 94

WIJKOUDERENWERK

Segbroek / Vogelwijk

Hulp voor zelfstandig wonende ouderen

Burenhulpcentrale Vogelwijk

Tel. (070) 262 99 99 of (070) 205 24 80.

Ouderenconsulent

Voor informatie, advies en bemiddeling op het gebied van wonen, welzijn en zorgverlening ten behoeve van ouderen kunt u contact opnemen met een ouderenconsulent via de telefoonnummers 070) 205 24 80 of (070) 205 26 60.

Wijkbus Segbroek

Voor aanmelding als abonnee (€25 per kwartaal) en vervoersafspraken: bel tussen 08.30 en 10.00 uur met (070) 368 50 70.

Telefooncirkel

Via de ouderenconsulent (070 - 205 24 80 of 070 - 205 26 60) kunnen wijkbewoners ook worden aangesloten bij een 'telefooncirkel'. Dan worden zij dagelijks op vaste tijdstippen gebeld om te weten te komen of alles in orde is.

Thuiszorg

Florence Gezondheid en Zorg

In woonzorgcentrum Uitzicht, Zonnebloemstraat 383, kunt u terecht voor alle informatie op het gebied van zorgverlening.

Tel. (070) 754 55 66. e-mail: info@florence.nl

Haagse Wijk- en Woonzorg (HWW)

O.a. voor thuiszorg, personenalarmering, etc.

Wijkverpleegkundige HWW: 06-82010709

e-mail: instroom@hwwzorg.nl

Tel: (070) 379 33 00 - www.hwwzorg.nl

Evita Zorg Den Haag

(ook voor personenalarmering en spreekuren voor mantelzorgers)

e-mail: info@evitazorg.nl

Tel: (070) 31416000 - www.evitazorg.nl

B.a.B Zorg

Begeleiding, advies en bemiddeling in de thuiszorg. Thomsonlaan 129.

24/7 bereikbaar. Tel: (070) 239 01 05,

e-mail: info@babzorg.nl - www.babzorg.nl

Wijkvereniging De Vogelwijk

Website

www.vogelwijkdenhaag.nl

Postadres wijkvereniging

Postbus 65923, 2506 EE Den Haag

Bestuur

Voorzitter

Redmar Wolf, Patrijslaan 4
e-mail: voorzitter@vogelwijkdenhaag.nl

Secretaris

Hans van Nieuwkerk, Laan van Poot 176
e-mail: bestuur@vogelwijkdenhaag.nl

Penningmeester

Adam Braithwaite
Nieboerweg 224
e-mail: penningmeester@vogelwijkdenhaag.nl

Overige bestuursleden

- Marcella Putter
Sperwerlaan 7, tel. 06 18304453,
e-mail: me_schutte@hotmail.com
- Portefeuille Openbare Ruimte vacant

Ledenadministratie

voor aanmeldingen, opzeggingen en
adreswijzigingen

Paul Raasveldt, Patrijslaan 6,
tel. 06 - 24778721,
e-mail: leden@vogelwijkdenhaag.nl

De contributie voor de wijkvereniging (incl. het
maandblad) bedraagt € 15,- per gezin per jaar.
Voor de contributiebetaling wordt een factuur
toegezonden.

Rek.nr. wijkvereniging:
IBAN: NL61 INGB 0001783722

Activiteiten & Clubs

Buurtveiligheid

Platform 112Vogelwijk
e-mail: 112vogelwijk@vogelwijkdenhaag.nl

Commissie Kinderactiviteiten

Alphons Jacobs, Kiplaan 8
e-mail: activiteiten@vogelwijkdenhaag.nl

Ouderenactiviteiten

Ine Essing, tel.: 346 06 04
e-mail: ouderen@vogelwijkdenhaag.nl

Verkeerscommissie

Stef Tours en Fred van der Burg
e-mail: verkeer@vogelwijkdenhaag.nl

Werkgroep AED Vogelwijk

aedvogelwijk@gmail.com
tel. 06-53414041

Vogelwijk Energie(k)

Voorzitter: Rutger van Hoogstraten, Fuutlaan 1
Secretaris: Paul Schlotter, Kwartellaan 24
e-mail: info@vogelwijkenergiek.nl

Kustcommissie

Irene van Geest, e-mail: irenevangeest@planet.nl

Cultuurcommissie

Rita Reimer
e-mail: rita.reimer@kpnmail.nl

Damesgymnastiek

Donderdag 20.15-21.15, Gymzaal Heldringschool
Ineke Spaanbroek, tel. 365 30 02,
e-mail: inekecas@xs4all.nl

Jeu de boules

Sportveld Laan v. Poot, dinsdag 14.00-16.00 uur.
Info: Liesbeth Hijmans, Fuutlaan 7,
tel. 06-83224388, e-mail: 2566sb7@hetnet.nl

Volleybalclub

Woensdag 20.15-22.00 uur in sportcomplex
Westduin, Laan van Poot 355A.
Contact: Hans van Schuylenburch, tel. 06-29045258

Conditietraining voor mannen

di. avond 20.30-21.45, Segbroek College, Klaverstraat
Frank v.d. Maaten, tel. 06 51182353

Vogelwijk huiskamerbridgeclub

Elline v. Dijk, (070)3659257,
bridgevogelwijk@gmail.com

Seniorengym

Zaterdag 09.45-11.00 uur in de Heldringschool
Monique v.d. Knaap: tel. (070) 363 23 15